

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзз 96/05
22.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Мићуновића, председника већа, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића, Верољуба Цветковића и Драгомира Милојевића, чланова већа и саветника Марије Вуковић-Станковић, записничара, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у Београду Ктз. 739/05 од 30.8.2005.године, подигнутом против правноснажног решења Општинског суда у Краљеву Кв. бр. 335/04 од 23.12.2004.године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног и његовог браниоца АБ, дана 22.6.2006.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 739/05 од 30.8.2005.године подигнут против правноснажног решења Општинског суда у Краљеву Кв. бр. 335/04 од 23.12.2004.године.

Образложење

Правноснажним решењем Општинског суда у Краљеву Кв. бр. 335/04 од 23.12.2004.године, одлучено је да нема места оптужби против окривљеног АА због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС због тога што је тај суд утврдио да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за дело које се окривљеном у том поступку ставља на терет.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости против наведеног решења због повреде кривичног закона – члан 369. став 1. тачка 3. ЗКП-а у вези чланова 95. и 96. ОКЗ, у коме је предложио да се овај захтев усвоји и утврди да је правноснажним решењем Општинског суда у Краљеву Кв. бр. 335/04 од 23.12.2004.године повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни суд Србије одржао је седницу већа у смислу одредаба члана 422. ЗКП-а у одсуству уредно обавештених: Републичког јавног тужиоца, окривљеног и његовог браниоца адвоката АБ, на којој је размотрио списе предмета, правноснажно решење Општинског суда у Краљеву и након оцене навода и предлога садржаних у захтеву нашао да је поднети захтев неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости тужилац износи своју тезу да у овом предмету није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења из члана 96. ОКЗ-а., јер је окривљени набавио и употребио лажну диплому о завршеној средњој школи коју је предао кадровској служби предузећа ЈП ПТТ саобраћаја "Србија" РЈ "Саобраћај Краљево" 4.10.1991.године, засновавши на тај начин радни однос који је трајао до 7.4.2003.године, па се радња извршења овог кривичног дела, које, по оцени тужиоца спада у трајна кривична дела, протеже све до престанка радног односа који је на основу те дипломе заснован. Дакле, од тог датума почиње и ток апсолутне застарелости (од 7.4.2003.године), а не од дана предаје дипломе кадровској служби предузећа (дана 4.10.1991.године), како то погрешно закључује Општински суд у Краљеву.

По оцени Врховног суда у решењу које се побија захтевом за заштиту законитости није учињена повреда кривичног закона на коју неосновано у свом захтеву указује јавни тужилац. Ово из следећих разлога:

Окривљеном је од стране овлашћеног тужиоца у овом предмету стављено на терет да је лажну – неистиниту исправу диплому о завршеном трећем степену стручне спреме у средњошколском центру "___" на име АА, деловодни број: ___ од ___.1991.године употребио као праву, што би представљало радњу извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, за које га је оптужио.

Наведено кривично дело је свршено када је предузета радња извршења: када је фалсификована исправа (диплома) употребљена као права, односно када је стављена у правни саобраћај, а то је моменат када је створена таква ситуација да се онај, коме је упућена, упозна са њеном садржином. Како је диплома онеме коме је упућена достављена ___.1991.године од тог датума почиње да тече рок апсолутне застарелости кривичног гоњења, те с обзиром на висину запређене казне за кривично дело у питању (од три месеца до пет година затвора) правилно је закључио првостепени суд да је маја 2003.године када је поднета оптужница против окривљеног, сходно члану 96.ОКЗ-а наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за наведено дело. Самим тим се наводи јавног тужиоца из поднетог захтева да је у питању трајно кривично дело чија је радња извршења трајала све до престанка радног односа

материју трајно приватно дело, која је радња извршена трајања све до престанка радног односа заснованог употребом лажне дипломе дана 7.4.2003.године, оцењују као неосновани.

Из изнетих разлога, на основу члана 424. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа судија,

Никола Мићуновић,с.р.

Записничар,

Марија Вуковић-Станковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СР